

Ποτὲ ὁ ἄνθρωπος, ὅσον ἀσφαλῆ καὶ ἂν θεωρῇ ἑαυτὸν, δὲν πρέπει νὰ λησμονῇ τὸ παλαιῶτον «Κοινὴ ἡ τύχη, καὶ τὸ μέλλον ἄδοτον». Τίς οἶδεν; Ὑπὸ τοσούτων κακῶν περιβάλλεται ἡ τοῦ ταλαιπώρου θνητοῦ ζωὴ, ὥστε οὐχὶ ἀπαξ πάντες καὶ εἶδομεν καὶ ἡκούσαμεν ὅτι ἄνθρωποι, πρὸ ὀλίγης ὥρας ὀλβιοὶ θεωρούμενοι, ὅλως ἀπροσδοκίτως ἐθρηνήθησαν ὡς οἱ ἀτυχέστατοι τῶν θνητῶν. Τὰ παραδείγματα ταῦτα κυρίως ἐν τῇ ἡμετέρᾳ κοινωνίᾳ ἀθρονοῦσιν ἀτυχῶς εἰς ἀπίστευτον βαθμὸν, διότι ὑπὲρ πᾶσαν πόλιν τὴν ἡμετέραν πρωτεύουσιν λυμαίνονται, ὡς γνωστόν, αἱ πυρκαϊαί, μάστιγες ἀπηνής, ἀποτροπαία, ἰδίᾳ ταῖς πενόμεναις τῆς κοινωνίας τάξεσιν. Οἱ εὐποροὶ, καὶ ἂν ἀπολέσθωσι πολλὰ πράγματα, στεροῦνται μόνον τῆς πρῶν εὐμερείας, ἐν ᾧ οἱ πτωχοί, οἱ δύνανται πτωχοί, χάνουσι τὸ πᾶν, χάνουσιν αὐτὴν τὴν ζωὴν των. Ὁ εὐπορὸς, ἂν ἐκάνῃ ἢ ἐν τῷ Πέραν οἰκία αὐτοῦ, μετακομίζει, ὅτι περιεσώθη αὐτῷ εἰς τὴν τοῦ Προίγκιπος ἢ τὴν τοῦ Ἀντιγόνοῦ καὶ μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἐπανευρίσκει αὐθις τὴν προτέραν ἀνάπαυσιν, ἐλπίζων ὅτι οὐκ εἰς μακρὰν τὸ παλαιωθὲν καὶ ὑπὸ τῆς πυρκαϊῆς ἀποτεφρωθὲν πατρικὸν μέγαρον θὰ ἀνοικοδομηθῇ λαμπρότερον καὶ ἐπιδεικτικώτερον, ἐν ᾧ ὁ πένις, ὁ καταρθώσας ὅπως δῆποτε ἐν μεμακρυμένῳ τινὶ προαστείῳ τῆς ἀχανοῦς πόλεως ἡμῶν νὰ εὕρῃ ἐν κρησφύγετον, ἐν ἄστυλῳ, ἐν ᾧ μέχρι τοῦδε ἐστέγαζεν ἑαυτὸν τε καὶ τὴν ἐν στερήσειν ἐγκαρτεροῦσαν πολυμελὴ οἰκογένειαν αὐτοῦ, ποῦ δύναται νὰ ἐλπίσῃ ὅτι θὰ πύξῃ τὴν φωλεὰν αὐτοῦ, τίς θὰ ὑποδεχθῇ αὐτόν, ἐστερημένον τῶν πάντων; Ναί, **τῶν πάντων**, διότι, ἂν κατ' ὥρθωσιν, μετὰ ὑπερανθρώπου ἀγῶνας, νὰ διασώσῃ ἐπιπλύν τι, σκέπασμά τι, ὅπως καλύψῃ τὰ ῥιγοῦντα ὑπὸ τῆς πείνης καὶ τοῦ ψύχους τέκνα αὐτοῦ, αὐτὸ τὸ περισώθην ἐκ τῆς δεινῆς ναυαγίας ναυάγιον, τὸ ἀφαίρει ἐπιδειξίως λωποδύτης ἀδυνεῖδης, κλέπτης, φονεὺς πολλάκις ὀλοκλήρου οἰκογενείας. Ποῦ νὰ προσδράμῃ ὁ δυστυχὴς, τίς θὰ εἰσακουσῇ τὰς ἱκεσίας αὐτοῦ, τίς θὰ συγκινήσῃ ἐκ τῶν θρήνων αὐτοῦ, τίς θὰ πιστεύσῃ εἰς τὴν τόσῃν δυστυχίαν του; Ἐν ἐφάπλωμα κατ' ὥρθωσιν νὰ ῥύψῃ ἀπὸ τοῦ παραθύρου εἰς τὴν ὁδόν, τὸ μόνον κάλυμμα, ὅπερ ἴσως θὰ τὸν καλύπτῃ ἐν τῇ ἐπιθανατίᾳ αὐτοῦ κλίνῃ, τὸ ἐφάπλωμα, ὅπερ θὰ σώσῃ αὐτόν ἀπὸ τοῦ οἰκτροῦ ἐκ ψύχους θανάτου, καὶ σπεύδει νὰ σώσῃ καὶ ἑαυτὸν ἐξερχόμενος ἀπὸ τῆς καλύβης του, ἥν βλέπει γινόμενῃν βορὰν τῶν ἀγρίων φλογῶν. Ζητεῖ τὸ κάλυμμα, ἀλλὰ τὸ κάλυμμα ἐγένετο ἀνάρπαστον ὑπὸ χειρὸς κακούργου, τοιαύτην εὐκαιρίαν ἐπιζητήσαντος ὅπως τελείως ἀπογυμνώσῃ τὸν ἥδη γυμνιτεύοντα, ἂν ἥτο πως καινουργέ; ἂν δὲ τὸ ἐπιπλὺν ἥτο παλαιόν, ἐχρησιμοποιοῦν καταλλήλως, ὅπως προφύλαττῃ ἀπὸ τῆς ὑγρασίας τοῦ τυχόντος γυμνόποδος πυροσβέτου τοὺς πόδας. Ἡ κοινωνία πάντα ταῦτα καλῶς γινώσκει ἐξ ἰδίας πείρας, διότι κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον πάντα τὰ μέλη της ἐλαβὼν μικρὰν ἢ μεγάλαν πείραν τοῦ πράγματος. Ἡ κυβερνήσις ἔκαμε καὶ κάμνει ὅ,τι δυνατόν πρὸς διάσωσιν τῶν λειψάνων τῶν πυρκαϊῶν, ἀλλ' ἀπαιτεῖται νὰ ἔχῃ καὶ ἀρωγὸν τὴν κοινωνίαν· ἀλλὰ τῆς κοινωνίας τὸ πλεῖστον ἔμερος ἀγνοεῖ τί ἐστὶν ἀλληλοδοκίμεια καὶ οὕτως αὐξάνει καταπληκτικῶς ὁ ἀριθμὸς τῶν πτωχῶν, τῶν ἀστέγων, τῶν ἀχρήστων [καὶ ἐπιβλαβῶν μελῶν τῆς κοινωνίας]. Ἡ βλάβη ἀντανακλᾷ ἐπ' αὐτῆς καὶ πάλιν τῆς κοινωνίας, ἀλλ' αὕτη ἐν τοῖς πλείστοις ἀδιαφορεῖ καὶ γελᾷ γέλωτα μακάριον, ὅταν βλέπῃ ἀπέλπιδα γυναῖκα λυσίκομον καὶ γυμνοῦν σφίγγουσιν μετὰ δυνάμεως ἐν ταῖς ἀγκάλας ἀπλοῦν καὶ πεπαλαιωμένον σιδηροῦν πύραυνον, ὅπερ ἐν τῇ φρενοπαθείᾳ αὐτῆς ἐκλαμδάνει ὡς τὸ θηλάζον βρέφος αὐτῆς, ἢ ὅταν βλέπῃ ῥωμαλέον ἄνδρα, διασχίζοντα μεθ' ὀρμῆς τὸ ἀσπλάγχυνος καρχαζὸν πλῆθος, διότι ἀντὶ τῆς θερμάστρας διασφίξει μόνον τὴν πυράγαν!

Καὶ τὸ μὲν πῦρ εἶναι στοιχεῖον δυσπολέμητον, εἶναι θεομηνία, ἀπαιτοῦσα δυνάμεις πρὸς καταπολέμησιν αὐτῆς πολλάκις ὑπερανθρώπους, ἀλλ' οἱ ἀδυνεῖδῆτοι κλέπται τῶν καιομένων σινοικιών, τὰ ἀποφῶλια ταῦτα τέρατα, εἶναι ἄνθρωποι, ἔχοντα τοὺς λαίχρῳτον μορφήν ἀνθρώπου, ἂν μὴ καρδίαν καὶ ἰσχυρὴν, οἱ **οὐκ ἐπιδόγοντες** οἷαν δῆποτε ὦραν καὶ ἂν ἐκραγῇ πυρκαϊά, πρόθυμοι νὰ παράσχωσι, τὸ ἐπ' αὐτοῖς, **πᾶσαν δυνάστην βοήθειαν**, ἵνα κατακλέψωσι τὸ μὴ τυχὸν ἀποτεφρωθὲν, ὦ! οὗτοι εἶναι ἄξιοι ἀγχόνης, οὗτοι ὑπόκεινται εἰς τὰ ἐπακόλουθα αὐστηροῦ νόμου, ἀπηνῶς, ἀλλὰ δικαίως δυναμένου καὶ ὀφείλοντος νὰ τιμωρήσῃ

αὐτούς. Δὲν ἀρκεῖ μόνον νὰ σπεύδῃ τις εἰς βοήθειαν τῆς παθοῦσης κοινωνίας, ἀλλ' εἶναι ἀνάγκη νὰ περιφρουρῇται καὶ πᾶν τὸ περισφύζομενον ἐκ τῆς τρομερᾶς καταστροφῆς. Ἀγριώτερά τῆς πυρκαϊᾶς εἶναι ἡ σκληρότης τῶν ζητούντων νὰ ἐπωφελῶνται ἐκ τῆς τοιαύτης συμφορᾶς κλεπτῶν πάσης τάξεως καὶ πάσης ὁρέξεως! Εἶναι τῷ ὄντι φοβερόν νὰ σκέπτηται τις ὅτι, πλὴν τοῦ μεγάλου καὶ ἀναποδράστου κακοῦ, περιστοιχίζεται ὁ ὑπὸ τῆς πυρκαϊᾶς προσβαλλόμενος καὶ ὑπὸ σμήνους λωποδυτῶν, οἵτινες ἀφαιμάτουσιν ὅτι ὑπελείθῃ. Ὑπάρχει πάγκοινός τις γνώμη ὅτι, ἂν τὴν Κωνσταντινουπόλιν δὲν ἐμάστιζον τοσοῦτον συνεχῶς αἱ πυρκαϊαί, τὰ κατ' ὅφληα παθὼν τῶν οἰκίων αὐτῆς θὰ ἦσαν ἐκ χυροῦ. Οὐδεμία ὑπερβολὴ ἀνατολικὴ ὑπάρχει ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ γνώμη. Αἱ πυρκαϊαὶ μετ' ἀπληστίας ἀκατανοήτου κατεβρόχθισαν καὶ καταβροχθίζουσι περιουσίας κολοσσιαίας, ἃς οὔτε κατ' ὄναρ ἢ κατ' ἔπαρ οἱ ζάπλουτοι τῶν Εὐρωπαίων εἶδον. Βεβαίως δήμερον τὸ κακὸν τοῦτο ἡλαττώθη, διότι καὶ αἱ ὁδοὶ τῆς πόλεως, ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ εὐρύνονται καὶ πυροσβεστικοὶ λόχοι τακτικοὶ καταρτίζονται καὶ ὕδωρ ἀθρονώτερον παρέχεται, ἀλλ' εἰρεθεῖ ἀκόμη πολὺ μακρὰν ἀπὸ τῆς εὐτυχῆς ἐποχῆς, καθ' ἣν ἐπὶ τῶν δακτύλων θὰ ἀριθμῶνται αἱ πυρκαϊαὶ καὶ δὲν θὰ ταράττῃ τὸν ἀμέριμνον ἡμῶν ὕπνον ἢ ἀγρία καὶ ἀπαισία κραυγὴ τοῦ νυκτοφύλακος κραυγάζοντος τὸ «Γιαγκίν-βάρ!» καὶ καταμαδῶντος τὸν τόπον, ἐν ᾧ ἐξεργάγῃ ἡ πυρκαϊά. Σπαράττεται ἡ καρδίᾳ τοῦ ἀνθρώπου, βλέποντος περιφερομένης εἰκῇ καὶ ἀσκόπως ὑπὲρ τὰς χιλιάς ψυχὰς περιδεεῖς καὶ τρεμουσὰς ἐκ τοῦ ψύχους καὶ τῆς στερησέως. Ὡ! εἶναι ἀπαίσιον νὰ ἀναλογισθῇ τις ὅτι ἐν μιᾷ στιγμῇ οἱ ἀτυχεῖς οὗτοι ἀπώλεσαν τὸ πᾶν, τὴν στέγην, ὑφ' ἣν ἐστεγάζετο συνεσπειρωμένη ἡ πολυμελὴς οἰκογένεια πτωχοῦ οἰκογενειάρχου, τὴν συνοικίαν, ἥτοι τὴν πατρίδα, ἐν ἣ ἐγεννήθη, ἀνετράφη, ἐγέννησεν, ἔζησεν ὅπως δῆποτε. Ἀλλοίμονον! Μία καὶ μόνη στιγμὴ ἤρκεσεν ὅπως ἄστεργοι, ῥιγοῦντες καὶ πειναλέοι χιλιάδες ἀνθρωπίνων πλασμάτων ῥιψθῶσιν εἰς τὰς ἀναριθμήτους ὁδοὺς τῆς μεγάλης πόλεως ἄνευ οὐδενὸς τῶν πρὸς τὸν βίον ἀπαραιτήτων ἐφοδίων, προσβαλλόμενοι ὑπὸ τοῦ ψύχους ἢ τοῦ καύσωνος, μαστιζόμενοι ὑπὸ τῆς πείνης καὶ εἰς πᾶσαν τῆς ἀτμοσφαιρας μεταβολὴν σκληρῶς ὑποκείμενοι!

Ἡ πρόσφατος πυρκαϊὰ τοῦ Γενῆ Καπὴ ἀφῆκεν εἰς τὸν ἔλεον τῆς κοινωνίας ὑπὲρ τοὺς χιλίους ἀνθρώπους ἄνευ ἐστίας καὶ ἄνευ ἄρτου, τῶν πάντων ἐστερημένους. Ἡ κοινωνία ὀφείλει αὐθόρμητος νὰ συνεχίσῃ τὸ παράδειγμα, ὅπερ ὁ ἀνώτατος ἄρχων τῆς χώρας τοσοῦτον γενναίως ἔδωκε, παράδειγμα πρακτικὸν φιλανθρωπίας ἐξαιρέτου. Μὴ λησμονώμεν δὲ ὅτι καθ' ἣν ὦραν ὑπερφρόνες λακπατοῦμεν τὸ ἔδαφος στροβιλιζόμενοι ἐν θαλαπρωαῖ αἰθοῦσῃ ὑπὸ τὸν ἥχον πιθηκτικῷ στροβίλῳ τοῦ Στράους, χιλιάς ὅλην πλασμάτων τοῦ Θεοῦ στερεῖται καὶ ἐνὸς βλωμοῦ ἄρτου καὶ μιᾶς λίτρας ἀνθρώπων. Τοῦ μεγάλου ἀρχοντος τὸ πρωτόβουλον παράδειγμα ἀπαιτεῖ μνητὰς. Ἡ καλὴ ἀρχὴ ἐγένετο· ἃς ἀκολουθήσῃ ἡ συνέχεια, ὁ δὲ Ἀνταποδοτὴς βλέπει καὶ κρίνει, δὲν λησμονεῖ καὶ δαψιλῶς ἀποδίδει.

Ι. Β.

Ο ΔΗΜΙΟΣ ΤΩΝ ΠΑΡΙΣΙΩΝ.

Ὁ τῶν Παρισίων δῆμιος, Δεῖμπλέ, προτίθεται, καθὰ λέγεται, νὰ ἰδιωτεύσῃ. Τὸ ἐξηκοστὸν ἥδη ἔτος τῆς ἡλικίας ἄγων καὶ καρατομῆσας κατὰ τὸ διάστημα τοῦ βδελυροῦ αὐτοῦ σταδίου οὐχὶ ὀλιγωτέρους τῶν 218 ὁμοφύλων αὐτοῦ Ὁ κύριος τῶν Παρισίων, ὡς ἀποκαλεῖται (Monsieur de Paris), οὐδαμῶς ἀμφιβάλλει ὅτι ἐκτῆ-δατο ποῖαν τινα ἀνάπαυσιν πρὶν ἢ ὑποκύψῃ εἰς τὸ ἀναπόφευκτον. Αἱ δάφναι αὐτοῦ δύνανται νὰ χρωσθῶσι δι' ἐρυθροῦ χρώματος, ἀλλ' ἀναμφιβόλως αὐτοὶ οὗτοι οἱ καρατομηθέντες κακοῦργοι, ἂν ἠδύναντο νὰ παράσχωσι τὴν μαρτυρίαν αὐτῶν, θὰ ὡμολόγουν ὅτι ἂν τυχὸν ἐπύρχετο ἐπανδάνησις τῆς ἀπαισίου πράξεως, ὑπ' οὐδενὸς ἄλλου ἡλπίζον νὰ ὑποστώσιν αὐτὴν μετὰ μείζονος διακριτικότητος καὶ μαχυοδακτυλογραφικῆς δεξιότητος ὅσον ὑπὸ

τοῦ διασώζοντος τοῦτον δημίον. Ὑπὸ τὴν ἐποικίαν λοιπὸν ταύτην ὁ τελευταῖος οὗτος δύναται μετ' ἀπαθείας νὰ προσδῶνται εἰς τὰ ἔργα αὐτοῦ, μετ' ἀπαθείας, οἷαν ἐπιδεικνύται καὶ αὐτὸς ὁ ἐπιτυχὴς ἐργαζόμενος χειρουργός. Παρήγορον ὅμως εἶναι διὰ τὸν πεπολιτισμένον κόσμον νὰ μάθῃ, ὅτι ὁ δῆμιος οὗτος ἀπεδύρετο εἰς τὸν ἰδιωτικὸν βίον, ἐνεκα τοῦ ὅτι τὸ ἐπάγγελμα αὐτοῦ, συνεπεῖρα τῆς μεγίστης σπάνεως πελατῶν, δὲν παρείχεν πλέον αὐτῷ ἐπαρκεῖς προσόδους. Ἄλλ' ἢ ἐλπὶς αὕτη, ἂν ποτε πραγματωθῇ, πρὸς τὸ παρὸν ἀναβάλλεται ἐπ' ἄπειρον. Φόδος μάλιστα ὑπάρχει μὴ πως, ἂν ἐν τῷ μέλλοντι ὁ δῆμιος γινώσκῃται μόνον ἢ φήμης, ὁφείλῃται τοῦτο οὐχὶ εἰς μεταβολὴν τῆς κοινωνίας ἐπὶ τὰ κρείττω, εἰς ὑψέδιν δηλονότι τῶν κοινωνικῶν κακουργημάτων, ἀλλ' εἰς μεταλλαγὴν τῆς εἰς τὴν θανατικὴν ποινὴν ἀφορώσης νομοθεσίας. Ποικίλα «λέγεται» κυκλοῦνται ἐν Παρισίοις ἐν σχέσει πρὸς τὸν δῆμιον Δεῖμπλῆ. Οὗτος πάντοτε ἐκαρπάζει τοὺς πελάτας αὐτοῦ, ἐξετέλει τὸ ἔργον αὐτοῦ, μετὰ παραδειγματικῆς ψυχραιμίας. Ὅπως δὴποτε, ἐν προγενεστέρα ἐποχῇ, ὅτε νέος ἦτο εἰσέτι ἐν τῷ ἔργῳ, ἱκανὸς διδασκὸς παρετηρεῖτο ἐν αὐτῷ. Τοῦτο ὁφείλετο οὐχὶ εἰς συμπαθητικὴν τινα εὐαισθησίαν ἐν σχέσει πρὸς τὴν τύχην τοῦ ὑπὸ τὴν λαιμντόμον κακούργου, ἀλλ' εἰς φόβον, διεγερόμενον ἐν αὐτῷ ὑπὸ τῆς παρουσίας τῶν τοῦ τύπου ἀντιπροσώπων κατὰ τὴν τοῦ ἐπαγγέλματος αὐτοῦ ἐξάσκῃσιν—φόβον, ἐν ἄλλαις λέξεσιν, ἀρχαρίου, εὐρισκομένου πρὸ τοῦ δημόσιου καὶ γινώσκοντος ὅτι καὶ τὸ ἐλάχιστον σφάλμα ἐκ μέρους αὐτοῦ ἀνακοινωθήσεται, μεγαλοποιούμενον μάλιστα πιθανῶς, εἰς τὸν κόσμον μετὰ συνεπειῶν ὀλεθρίων διὰ τὸ μέλλον αὐτοῦ στάδιον καὶ τὴν φήμην. Σὺν τῇ παρῳδῳ ὅμως τοῦ χρόνου καὶ τῇ διὰ τῆς πείρας ἀναπτύξει τῆς ἐμπιστοσύνης ὁ κύριος τῶν Παρισίων ἀπέδειξε σπουδαίαν φιλοτιμίαν ἐν τῷ ἐπιτυχεῖν τῶν ἐπιδοκιμασιῶν τῶν κριτῶν αὐτοῦ καὶ τῆς ὑπ' αὐτῶν ἀναγνωρίσεως τῆς ὑπερτέρας δεξιότητος αὐτοῦ ἐν τῷ ἔργῳ τοῦ δημίον. Λέγεται μάλιστα ὅτι ἐνίοτε αὐτοὶ οὗτοι οἱ κακούργοι ἐφίστων τὴν προσοχὴν τοῦ δημόσιου ἐπὶ τῶν πλεονεκτημάτων αὐτοῦ, ὡς ἐν τῇ περιπτώσει ἐκείνῃ καθ' ἣν ὁ καταδικασμένος, ἀνερχόμενος ἐπὶ τοῦ ἱερῶματος, ἐφώνησε: «Ἰδιαζόντως ἐπεθύμουν ὑπὸ σοῦ νὰ κατατομηθῶ» καὶ ὁ πόθος αὐτοῦ οὗτος εὐνόητον ὅτι ἀμέσως ἐξελήνθη.

Ἐν τῷ συνήθει βίῳ ὁ Δεῖμπλῆ λέγεται ὅτι εἶναι δειλὴμων ὡς κοράσιον καὶ ὁσάκις δικαστὴς ἀποτείνεται αὐτῷ, οὗτος ἀπαντᾷ μετὰ διδασκαλίας μαθητοῦ τῆς σχολῆς. Τοιαύτης δὲ εὐμοιρῶν ψυχικῆς ἀδυναμίας παράδοξον ὅτι ἐξελέξατο ἐπάγγελμα, ἀπαιτοῦν τὴν ὑψίστην σταθερότητα καὶ ἐτοιμότητα πνεύματος. Ὅπως δὴποτε ἡ δειλία αὐτοῦ ἦν ἐκ τοῦ ταπεινοῦ ἐκείνου εἶδους, ὅπερ ἐξαφανίζεται ἀκριβῶς καθ' ἣν στιγμήν ὁ νοῦς ἀπορροφᾷται ὑποσπουδαίου ἔργου. Πρὸ τινων ἐτῶν εἶχε μεταβῆ εἰς ἐπαρχιακὴν πόλιν, ἵνα ἐπιτηρήσῃ ἀποκεφαλισμόν τινα. Ἐν τῷ μεταξὺ ἐγνωρίσθη μετὰ τινος κυρίου, ἐνὸς τῶν κυριωτέρων ἐμπόρων τῆς πόλεως, εἰς ἣν ἐκλήθη. Κατὰ τὴν διάρκειαν ζωηρᾶς συζητήσεως περὶ τοῦ ποινικοῦ κώδικος ὁ κύριος τῶν Παρισίων παρὰ τὸν συνήθη αὐτῷ περιορισμὸν τοσαύτην ἐπεδειξάτο γνῶσιν τοῦ συζητουμένου νομοσχεδίου καὶ περὶ τοῦ ἐνεστώτος συστήματος τῆς ἀπονομῆς τῆς δικαιοσύνης, ὥστε ὁ μετ' αὐτοῦ συνδιαλεγόμενος μετὰ πεποιθήσεως ἐπίστευεν ὅτι ὠμίλει μετ' ἀνωτέρου λειτουργοῦ τοῦ δικαστηρίου. Πρὶν ἢ ἀφίκεται εἰς τὸν πρὸς ὃν ὄρον ὁ ἐν λόγῳ κύριος τοσοῦτον κατεβέβηκε ἐκ τοῦ νέου φίλου αὐτοῦ ὥστε προσεκάλεσεν αὐτὸν νὰ διέλθῃ παρ' αὐτῷ τὴν ἑσπέραν ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τινων φίλων ἐπίσης προσκλήθέντων. Ὁ δῆμιος ἐκουσίως ἐπωφελήθη τῆς παρεχομένης αὐτῷ φιλοξενίας, ἵνα διέλθῃ οὕτως εὐφροδύνως τὸν μέχρι τῆς στιγμῆς τῆς κατατομίας χρόνον. Περὶ τὴν ἐννάντη ὥραν ἐπαρουσιάσθη εἰς τὴν θύραν τοῦ προσκαλέσαντος αὐτόν, φέρων τὴν συνήθη μέλαιναν στολὴν· φαντάσθητε τὴν ἐκπληξὴν τῶν συνθηροισμένων ξένων ὅτε ὁ ὑπνρέτης ἡγγεῖλε τὸν κύριον Δεῖμπλῆ. Ἡ παρουσία τοῦ ἡκιστα εὐπροσδέκτου τούτου ὑπαλλήλου τοσαύτην ἐνέσπειρε δυσἀρεσκίαν εἰς τοὺς ἐκεῖ συνθηροισμένους, ὥστε πάντες πάραυτα ἀνεχώρησαν. Ὡς πρὸς τὸν Δεῖμπλῆ αὐτὸν λέγεται ὅτι κατόπιν τοῦ ἀντιξοῦ τούτου ἀπέβη σιγηλότερος ἢ πρότερον καὶ ἐπιμελὴς ἀπέφευγε τὴν συνάντησιν οἰουμένην τῶν ἀνθρώπων. Τὸ ἀξιοθαύμαστον εἶναι ὅτι κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν πολλῶν ἐτῶν οὐδέποτε προηγουμένως εἶχε παρα-

τηροῖε ὅτι πολλοὶ ἀπεχθάνοντο τὸ ἐπάγγελμα αὐτοῦ. Ἐλεύεσθαι ὅμως ἡμᾶς, καθ' ὃ ἡ «κοινωνικὴ αὕτη πρόκλησις» θὰ παρέλθῃ πρὸ τοῦ γεγονότος ὅτι, ἂν οὐδεὶς εὐρίσκειτο δυνάμενος ἐκουσίως ν' ἀναλάβῃ τὸ ἀξίωμα τοῦ δημίον εἴτε θὰ ὑπεχρεοῦτο τις τότε νὰ ἐκτελέσῃ βίᾳ ἐκεῖνο τὸ ὅποιον ὁ δῆμιος τανῦν κατεδικάσθη νὰ ἐκτελῇ εἴτε ἄλλως θὰ καταργεῖτο ἡ θανατικὴ ποινὴ. Καὶ ὅταν ἔτι δι' ἡλεκτρισμοῦ ὁ κακούργος θανατῶται ὡς ἐν Ἀμερικῇ, πολλὰ δὲ πρόσωπα ὡς ὁ ἰατρός καὶ οἱ εἰς τὰ τοῦ ἡλεκτρισμοῦ ἐνασχολούμενοι χρησιμοποιοῦνται κατὰ τὴν τῆς καταδίκης τέλεσιν, θὰ ἐθεωροῦντο ἄρα γε πάντα ταῦτα τὰ άτομα μετὰ φρίκης ἢ μόνον ἐκεῖνο τὸ ἄτομον, ὅπερ στρέφει τὸ ρεῦμα ἐπὶ τοῦ καταδίκου; Καὶ ὁ κομβίον μόνον πρὸς ἐκτέλεσιν θανατικῆς ποινῆς ἀπτόμενος, καὶ ὁ ἀπολύων τὴν τῆς λαιμντόμου μάχαιραν, καὶ ὁ σύρων τὸν μοχλὸν πρὸς πτώσιν τῆς μαχαίρας ἀποβαίνει ἐξ ἴσου ὄργανον τοῦ νόμου.

Ἄλλ' ἐπανέλθωμεν εἰς τὸν κ. Δεῖμπλῆ. Μεταξὺ ἄλλων ἀξιοπεριέργων ἀντικειμένων, ἅτινα εὐρίσκονται ἐν τῷ μετρίῳ αὐτοῦ οἰκίῳ ὑπάρχει καὶ μικρὸν τεχνούργημα λαιμντόμου, τηρούμενον ὑπὸ ὑαλίνῃ θήκῃ. Ἐπὶ τοῦ γραφείου αὐτοῦ ὑπάρχει δευρὸν σμειώσεων περὶ διαφόρων καρατομιῶν, ὅμοι μετὰ τῶν σχετικῶν φωτογραφικῶν εἰκόνων. Ἐπὶ τῶν τοίχων κρέματα βάρβιτος, διότι τὸ μισθὸν τοῦτο ἄτομον εἶναι καὶ ἐξοχος, ὡς λέγεται, μουσικὸς καὶ περιπαθὴς ἀγαπᾷ τὸ μουσικὸν αὐτοῦ τοῦτο ὄργανον. Σπανίως γίνεται δεκτὸς ξένος εἰς τὸ ἐσωτερικόν. Ἄν ἀνταποκριτὴς ἐφημερίδος παρουσιάσθῃ εἰς τὴν θύραν, ἡ τελευταία αὕτη ἀνοίγεται μετὰ πολλῆς τῆς προσοχῆς, ὅσον ἐπιτρέπει στερεὰ ἄλυσις προσηρμοσμένη ἐν αὐτῇ ἡ δὲ τοῦ ὑπνρέτου ἀπάντησις εἶναι στερεοτύπως ἡ ἐξῆς: Ὁ κύριος δὲν εἶναι ἐν τῷ οἴκῳ. Ὁ κύριος τῶν Παρισίων ζῇ βίον κοινωνικώτατον, οἷα κατὰ τὸ κοινὸν λόγιον ἡ λειτουργία ὥρολογίου. Ἐγείρεται ἐνωρίς καὶ διέρχεται τὴν πρωίαν ἀναγινώσκων ἢ παίζων τὴν βάρβιτον. Εἰτα προγευματίζει μετὰ τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ καὶ κατόπιν ἐξέρχεται εἰς περίπατον ἀπὸ τοῦ βουλεβάρδου Λαβιλέτ (Boulevard La Vilette) ὅπου ἡ κατοικία αὐτοῦ εὑρίσκεται μέχρι τῆς ὁδοῦ Φολι-Ρενγὼλ (Rue de la Folie Regnault) εἰς τὸ ἀντίθετον ἄκρον τῆς πόλεως, ὅπου φυλάσσονται τὰ ὄργανα τῆς θανατικῆς ποινῆς. Δύο δὲ τοιαῦτα ὑπάρχουσιν: ἡ μεγάλη Λουιζέτα, ἀποκλειστικῶς πρὸς χρῆσιν τῶν Παρισίων καὶ ἄλλη μικρότερα χρησιμοποιοῦμένη τανῦν διὰ τὰς ἐπαρχίας. Ὁ Δεῖμπλῆ διέρχεται τὰς μετὰ μεσημβρίαν ὥρας πάντοτε περιεργαζόμενος τὰς μηχανὰς ταύτας, ὥστε στιβάζει ἐπανειλημμένως καὶ ἐκ νέου εἰτα καταρτίζει. Λέγεται ὅτι πολλάκις ποιεῖται δοκιμὴν τοῦ τραγικοῦ ἔργου ὅπερ μέλλει νὰ ἐκτελεσθῇ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν αὐτοῦ, τοῦτο συμβαίνει ἐν γένει ὀλίγας πρὸ τῆς ἐκτέλεσεως ἡμέρας. Πάντες οἱ βοηθοὶ βεβαίως παρίστανται κατὰ τὴν δοκιμὴν ταύτην καὶ ἕκαστος τούτων διαδραματίζει τὸ μέρος αὐτοῦ, ἐξαιρέσει αὐτοῦ τούτου τοῦ Δεῖμπλῆ, ὅστις ἐπεφυλάσσεται ἑαυτῷ τὸ κυριώτερον πρόσωπον. Ἡ φιλανθρωπία ἀποδέχεται ὅτι πᾶσαι αὗται αἱ προφυλάξεις λαμβάνονται πρὸς ἀποφυγὴν τῆς ἐλαχίστης πιθανότητος ἐπεισοδίου, δυνάμενον νὰ προκαλέσῃ καὶ ἐνὸς δευτερολέπτου ἄχρηστον πόνον εἰς τὸν κακούργον—ὅστις ἴσως, ἀφῆκε τὸ ἄθωον αὐτοῦ θῦμα ἐπὶ ὥρας ὅλας νὰ σπαράσσῃται ἐν μέσῳ τῶν ἀγωνιῶν δολοφόνου ἐπιθέσεως, πρὶν ἢ ὁ θάνατος λυτρώσῃ αὐτὸν ἀπὸ τῶν πόνων, ὑφ' οὗς διετέλει Ἀνεξαρτήτως ὅμως τῆς ιδέας ταύτης ὁ δῆμιος ἐκτιμᾷ τὴν ὑπόληψιν αὐτοῦ καὶ δὲν ἀποστρέφει νὰ σκεφθῇ ὅτι ἀτύχημά τι, καίπερ μὴ εἰς ἀμέλειαν ὁφειλόμενον, ἠδύνατο πιθανῶς νὰ στοιχίσῃ αὐτῷ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ ζωὴν ἐν ταῖς χερσὶ λαοῦ, ἄγαν συμπαθοῦντος. Ἄγνωστον ἂν δῆμιος, εἴτε τῆς λαιμντόμου εἴτε τῆς ἀγχόνης προϊδεται, δύναται νὰ συζευχῇ γυναικα ἐξω τοῦ κύκλου αὐτοῦ βεβαίον ἐστὶν ὅμως ὅτι οἱ δῆμιοι ἐκλέγουσι τὴν τοῦ βίου αὐτῶν σύντροφον ἐκ τῶν τῶν δημίων κύκλου συνετῶς πάνυ, εἰ μὴ ἀναγκαίως. Ἡ σύζυγος τοῦ Δεῖμπλῆ ἦν θυγάτηρ δημίον τῆς Ἀλγερίας, κατὰ συνέπειαν δὲν συνήψε κακὸν γάμον, ὡς ἐλέχθη. Ἐκ τοῦ γάμου τούτου δύο ἐκτῆδα τέκνα, θυγατέρα, ἀποθανοῦσαν ἐν ἡλικίᾳ 17 ἐτῶν—τὴν ἀπώλειαν δ' αὐτῆς οὐδέποτε κατῳρθέν ὁ Δεῖμπλῆ νὰ λησμονήσῃ—καὶ υἱὸν βοηθοῦντα αὐτῷ ἐν τῷ ἔργῳ. Ὑποτίθεται ὅτι ὁ Μπερζέ, ὁ πρῶτος τῶν βοηθῶν τοῦ Δεῖμπλῆ, θὰ διαδεχθῇ τὸν νῦν «κύριον τῶν Παρισίων», ἅμα ὡς οὗτος ἀποχωρήσῃ.

Ὁ δῆμιος τῶν δουκᾶτων τῆς Πάρμας καὶ τῆς Πλακεντίας,

πρὸ μικροῦ ἀποθανόν, ὁ πατήρ δὲ τοῦ ὁποίου ἐξήσκει τὸ αὐτὸ ἐπάγγελμα, ἦν διάσημος παρὰ τοῖς πτωχοῖς τῆς συνουκίας, ἐν ἣ ἐξῆν διὰ σιρόπιόν τι, ὅπερ ἐπώλει ὡς ἀντιφάρμακον κατὰ πολλῶν νοσημάτων καὶ διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ ὁποίου πολλάκις κατεδικάσθη εἰς πληρωμὴν προστίμου, ἀπειληθεὶς καὶ διὰ φιλακίσεως. Ἐνῶ δὲ πρὸν προηγουμένως ἀπεδέξατο τὸ ἐπάγγελμα τοῦ βραχύνειν τὸν βίον ἀτόμων τινῶν, ἐσκέφθη πιθανῶς πρὸς ἐξίλασιν τοῦ σφάλματος αὐτοῦ ὅτι ἡδύνατο νὰ ἐπιδιώξῃ τὴν παράτασιν τοῦ βίου ἄλλων, ἢ τοὐλάχιστον τὴν ἐξαπάτησιν αὐτῶν ὅτι τοιούτων διήθεν ἐνεφθόρειτο προθέσει.

ΠΟΙΚΙΛΑ.

Πάντες οἱ ἡγεμόνες τῆς Εὐρώπης ἐξάδελφοι. — Παράδοξον θὰ φανῇ εἰς πολλοὺς τὸ ὅτι πάντα σχεδὸν τὰ ἡγεμονικὰ πρόσωπα τῆς Εὐρώπης εἶναι ἐξάδελφοι· πράγματι γερμανὸς γενεαλόγος παρετήρησεν ὅτι πᾶσα ἐστεμμένη κεφαλὴ τῆς Εὐρώπης (τῆς Τουρκίας φυσικῶς ἐξαιρουμένης) κατὰγεται ἐκ μιᾶς τῶν δύο ἀδελφῶν, αἵτινες ἔζον πρὸ 150 ἐτῶν. Αἱ ἀδελφαὶ αὗται ἦσαν αἱ θυγατέρες τοῦ Λουδοβίκου Ρουδόλφου, δουκὸς τῆς Βρουνσβίκης-Βολφενμπύτελ. Ἡ πρεσβυτέρα τῶν δύο, πριγκίπισσα Ἐλισάβετ, συνεζύξατο τὸν αὐτοκράτορα Κάρολον τὸν ΣΤ' καὶ ἐγένετο ἡ πρόγονος πασῶν τῶν ρωμαιοκαθολικῶν βασιλευσῶν οἰκογενειῶν· ἡ νεωτέρα πάλιν, πριγκίπισσα Ἀντωνανέτα, ἦν μάμμη τοῦ βασιλέως τῆς Πρωσίας Φρειδερίκου Γουλιέλμου τοῦ Β' καὶ κατὰ συνέπειαν πρόγονος πασῶν τῶν διαμαρτυρομένων βασιλικῶν οἰκογενειῶν ὡς καὶ τῶν ὀρθοδόξων ἡγεμονικῶν οἰκῶν τῆς Ρωσίας καὶ τῆς Ἑλλάδος.

Ἀνακάλυψις πλανητῶν διὰ μέσου τῆς φωτογραφίας. — Ὁ τῆς Ἀϊδελβέργης διδάκτωρ Βόλφ ἀνεκάλυψε δύο μικροτέρους πλανήτας διὰ μέσου φωτογραφικῶν πλακῶν τῇ 10/22 καὶ τῇ 11/23 παρελθόντος δεκεμβρίου. Ὁ εἰς τούτων εἶναι νέος (*Αρ. 323), ἀλλ' ὁ ἄλλος εἶναι πιθανῶς ὁ αὐτὸς πρὸς τὸν Sapia (Αρ. 275), ὅστις ἀπαξ μόνον παρετηρήθη ἐν ἀντιθέσει. Ἀπὸ τῆς ἀνακάλυψος τοῦ διδάκτορος Βόλφ οἱ δύο πλανῆται ἐπετηρήθησαν ὑπὸ τοῦ διδάκτορος Παλίσσα ἐν Βιέννῃ. Ἡ τέχνη τῆς τῶν ἀστέρων φωτογραφίσεως μεγάλως ἐποικήσασα προόδους ἐν τοῖς τελευταίοις ἔτεσιν καὶ κατέστη ἤδη ἰσχυρότατον ὄργανον ἐν ταῖς ἀστρονομικαῖς ἐρευναῖς. Προσεδοκᾷ πάντοτε ὅτι διὰ τοῦ μέσου τούτου νέοι πλανῆται θ' ἀνεκαλύπτοντο, διότι ὅταν δύο φωτογραφικαὶ εἰκόνες τοῦ αὐτοῦ τμήματος τοῦ οὐρανοῦ ληφθῶσι κατὰ διαφόρους στιγμὰς, εἴτα ἐκ συγκρίσεως πλανητικὸν τι σῶμα θὰ προέβιδεν ἑαυτὸ ἐκ τῆς κινήσεως αὐτοῦ ἐν σχέσει πρὸς τοὺς ἀπλανεῖς ἀστέρας τοῦ τμήματος ἐκείνου, ἢ ἐὰν μία καὶ μόνη πλάξ ἔχτεθῇ ἐπὶ μακρὸν, ὁ πλανήτης διὰ τῆς κινήσεως αὐτοῦ θὰ χάραξῃ γραμμὴν τινα ἐπὶ τῆς φωτογραφικῆς πλακῆς, ἐνῷ αἱ εἰκόνες τῶν ἀστέρων θ' ἀποτελῶνται ἐκ σημείων, τοῦ τηλεσκοπίου κινουμένου διὰ μηχανῆς ὥρολογίου οὕτως ὥστε νὰ τηρῶνται οἱ ἀστέρες πάντοτε ὑπ' ὅψιν κατὰ τὴν φαινομενικὴν αὐτῶν περὶ τὴν γῆν κίνησιν συνεπεῖα τῆς ἡμερησίας κινήσεως τῆς γῆς.

Ἀγγελία ἐν Τοκίῳ. — Βιβλιοπώλης ἐν Τοκίῳ τῆς Ἰαπωνίας ἐδημοσίευσεν τὴν ἐξῆς ἀγγελίαν περὶ τῶν πλεονεκτημάτων τοῦ καταστήματος αὐτοῦ: 1) Τιμαὶ μικραὶ ὡς ἐν τοῖς λαχείοις, 2) Βιβλία ὥρατα ὡς πτηνὰ κελαδοῦντα, 3) Τύπος καθαρὸς ὡς χρυστάλλος, 4) Χάρτης σκληρὸς ὡς ἡ δορὰ ἐλέφαντος, 5) Οἱ πελάται ἀνευρίσκουσι τοσοῦτον εὐγενῆ πρὸς αὐτοὺς συμπεριφορὰν ἐκ μέρους τῶν ὑπαλλήλων τοῦ καταστήματος, ὅσην καὶ οἱ πελάται τῶν ἐν συναγωνισμῷ ἀτμοπλοικῶν ἐταιριῶν, 6) Εἶδη τὸσον ἄφθονα ὅσον ἐν βιβλιοθήκῃ, 7) Ἀποστολὴ τῶν ἀγοραζομένων μετὰ ταχύτητος σφαίρας τηλεβόλου, 8) Δέματα καταρτίζονται μετὰ προσοχῆς οἷαν ἐπιδείκνυται σύζυγος πρὸς τὸν ἀγαπητὸν σύζυγον αὐτῆς, 9) Πάντα τὰ ἐλαττώματα τῶν νέων, ὡς ὀκνηρία κλπ. θεραπεύονται διὰ συγῶν πρὸς ἡμᾶς ἐπισκίψεων, ὅτε

καὶ ἀποβαίνουσι σοβαροὶ ἄνδρες, 10) Τὰ λοιπὰ πλεονεκτήματα τοῦ ἡμετέρου καταστήματος εἶναι τοσαῦτα, ὥστε ἀδυνατεῖ ἡ γλῶσσα νὰ ἐκφράσῃ αὐτά.

Πόλις ἄγαν κοσμοπολίτις. — Ἰδοὺ ὅποια καὶ ὅποσαι ἐθνικότητος ὑπάρχουσιν ἐν Σικάγῳ, κατὰ νεωτάτην στατιστικὴν, θεωρουμένην ὡς ἀξιόπιστος: Ἀμερικανοὶ 292,463, Γερμανοὶ 384,958 Ἴρλανδοὶ 215,534, Βοηροὶ 54,209, Πολωνοὶ 52,756, Σουηδοὶ 45,867, Νορβηγοὶ 44,614, Ἀγγλοὶ 33,785, Γάλλοι 12,962, Σκωτῶτες 11,927 Ρῶσοι 9,977, Ἰταλοὶ 9,921, Δανοὶ 9,891, Καναδιανοὶ 6,989, Ὀλλανδοὶ 3,912, Οὐγγροὶ 4,827, Ρουμᾶνοι 4,350, ἐξ Οὐαλλίας 3,966, Ἑλβετοὶ 2,735, Σῖνοι 810, Ἑλλήνες 698, Βέλγοι 682, Ἰάπωνες 407, Ἰσπανοὶ 297, Ἀρμένιοι 140, ἐκ τῶν Δυτικῶν Ἰνδιῶν 37, Πορτογάλοι 34, ἐκ τῶν Σανδουϊκῶν νήσων 37, ἐκ τῶν ἀνατολικῶν Ἰνδιῶν 28, Τοῦρκοι 18, Ἑσκιμῶσι 4, Ἰνδοὶ Σινὺ 2, ἐν ὅλῳ 1,208,883 κάτοικοι. Ἐκ τῶν ἀνωτέρω προκύπτει ὅτι μόνον τὸ 1/4 τῆς πόλεως κατοικεῖται ὑπὸ Ἀμερικανῶν, γεννηθέντων ἐν τῇ ἐδάφει τῆς μεγάλης δημοκρατίας. Τρία τέταρτα τοῦ πληθυσμοῦ εἶναι ξένοι. Ἐκ τῶν ὅλων κατοίκων τῆς πόλεως, τῶν Ἀμερικανῶν, Ἀγγλῶν, Ἰρλανδῶν καὶ τῶν ἐξ Οὐαλλίας ὁμοῦ λαμβανομένων ἴν' ἀποτελέσωσιν ἐν σύνολον τοῦ ἐν Σικάγῳ ἀγγλοφώνου πληθυσμοῦ, οἱ ἀγγλόφωνοι ἀποτελοῦσι πάλιν μεγάλην μειονοψηφίαν.

Οἱ Ἰάπωνες μηχανικοί. — Κατὰ τὰ «Ἡμερήσια Νέα» Ἰάπων ἀνεκάλυψε μικρὸν ὄργανον, δι' οὗ νὰ ἐκτοξεύηται νέφος κονιορτοῦ καὶ νὰ τυφλόνῃ τὸν ἐχθρὸν εἰς ἀπόστασιν τεσσάρων μέτρων. Διὰ τοῦ μέσου τούτου ὁ ἐχθρὸς θ' ἀποστερηθῇ ἀπολύτως τὴν ὄρασιν καὶ θὰ μένῃ εἰς τὴν διάκρισιν τοῦ ὄργανου τούτου. Πρόδηλον ὅτι ἐν τῇ ἐφευρέσει ταύτῃ τὰ δικαιώματα τῆς ἀνθρωπότητος δὲν ἐλησμονήθησαν ἐντελῶς ὑπὸ τοῦ Ἰάπωνος, διότι ἡ κατάστασις αὕτη τῆς τυφλώσεως διαρκεῖ ἐπὶ 24 μόνον ὥρας, οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ τοῦ ἡττηθέντος οὐδὲν ἄλλως πάσχουσιν εἴτα ἐκ τοῦ μικροῦ τούτου παθήματος.

Ἀνακάλυψις ἀθροίσματος ἡλιακῶν κηλίδων. — Ὁ διευθυντής τοῦ Βατικανοῦ ἀστεροσκοπεῖου ἀνεκoinώσαντο εἰς τὸν Ρωμαῖον Πατριάρχην τὴν ἀνακάλυψιν μεγάλου ἀθροίσματος κηλίδων ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ ἡλίου. Τὸ ἀθροῖσμα τοῦτο ἐνεφανίσθη τῇ 24/5 φεβρουαρίου ἐν τῷ χεῖλει τοῦ δίσκου, ἐνῷ τῇ 31/12 φεβρουαρίου αἱ κηλίδες παρετηρήθησαν σχεδὸν ἐν τῷ κέντρῳ τοῦ νοτίου ἡμισφαίριου. Τὸ ὅλον ἀθροῖσμα ἐκτείνεται ἐπὶ τοῦ 6 λεπτῶν καὶ 15 δευτερολέπτων, ἴσον πρὸς τὸ 1/5 τῆς ὅλης ἡλιακῆς διαμέτρου. Αἱ κηλίδες ἀποτελοῦνται κυρίως ἐκ δύο μεγάλων πυρήνων, περιβαλλομένων ὑπὸ σκιάφωτος (penumbrae). Ἐκτὸς τῶν δύο πυρήνων, ὑπάρχουσι καὶ μικρότεροι καὶ 33 μικρότατοι. Διὰ τοῦ τηλεσκοπίου τὰ χεῖλη τῶν μεγάλων πυρήνων φαίνονται λίαν συνταρασσόμενα, βολαὶ δὲ πυρὸς παρατηροῦνται ἐκάστοτε ἐκπεμπόμεναι ὑπ' αὐτῶν. Αἱ μεγάλα κηλίδες ἦσαν ὁραταὶ διὰ γυμνοῦ ὀφθαλμοῦ τῇ 31/12 φεβρουαρίου, παρατηρούμεναι δι' ὕψους κεκαπνισμένης. Πολλοὶ ἀνταποκριταὶ ἔγραψαν εἰς τὰ φύλλα τοῦ Λονδίνου, ἀνακοινούμενοι τὴν ἀνακάλυψιν κηλίδων ἐπὶ τῆς τοῦ ἡλίου ἐπιφανείας τῇ 31/12 φεβρουαρίου.

Ἡδὴ ὁ κ. Μίτσις Σμῖθ, κυβερνητικὸς ἀστρονόμος ἐν Μαδράς, ἀνενέωσε, κατὰ τὰ ὑπὸ τοῦ ἐν Καλκούτῃ ἀνταποκριτοῦ τοῦ λονδινείου «Χρόνου» εἰς τὸ φύλλον αὐτοῦ διαβιβαζόμενα, τὴν ὑπὸ τοῦ ἀποθανόντος Ἰδὴ Πόγκσον τῷ 1877 ἀναπτυχθεῖσαν τὸ πρῶτον θεωρίαν, καθ' ἣν ὑπάρχει αἰτιατικὴ σχέσις τῶν τοῦ ἡλίου κηλίδων πρὸς τὴν κατάπτωσιν βροχῆς. Οὗτος φρονεῖ ὅτι διὰ τὴν τῆς Ἰνδικῆς ἐπαρχίαν Καρνατικὴν τοὐλάχιστον ἐπῆλθεν ἐποχὴ ἀφθόνων ὑετῶν καὶ εὐνοϊκῶν περιστάσεων. Ἡ ὑποτιθεμένη σχέσις τῶν κηλίδων τοῦ ἡλίου πρὸς τὰς τελευταίας ἀτμοσφαιρικὰς διαταραχὰς μεγάλως διηγείρει τὸ ἐνδιαφέρον τῶν ἐν Ἀμερικῇ καὶ πολλοὶ τῶν διασημοτέρων ἀστρονόμων ἐξέφρασαν τὴν γνώμην αὐτῶν περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου.

Καὶ ὁ μὲν καθηγητὴς Ἐδγκαρ Φρισμπάυ, ὁ ἀστρονόμος τοῦ Ναυτικοῦ ἀστεροσκοπεῖου, ἐξέφρασε τὰ ἐπόμενα: «Κατὰ τὸ τέλος τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος μέγα ἀθροῖσμα κηλίδων παρετηρήθη ἐκτεινόμενον ἐπὶ ἐπιφανείας ἄνω τῶν 140000 μιλίων. Τὴν πρωΐαν τῆς κυριακῆς περὶ τὴν 1 ὥραν ἡ μαγνητικὴ βελὼνη σφοδρῶς συνεταράχθη, τοῦτο